

[Erhard Jakobsen.]

ling hos regeringen end den hr. Glistrup, vi havde kendt i fredagsklubben, og derfor kom der slet ikke noget ud af det, som hr. Glistrup ville.

Jeg står selvfølgelig fast ved, at det med de 13.000 og 14.000 kr. lå i luften. At man ikke siger det, er jo forhandlingsfacon, den kender hr. Glistrup så godt som nogen, for han gemte mange trumfer i baghånden til allersidste øjeblik for så at presse os andre til noget, så det er ikke noget nyt for nogen, men den dygtige forhandler kan mærke, når det ligger i luften, at der her er en chance, hvis blot jeg står fast og ikke optræder for stejlt. Det forsømte hr. Glistrup, og dermed røg der en chance, som hr. Glistrup kunne have fået. Men hvis så en ledende politiker opdager, at han ikke kan få det høje ting til at følge sig, hvorfor så skælde dette ting ud? Hvorfor ikke vende sig indad mod sig selv og sige: hvad har du gjort forkert, hvorfor vil ingen høre på det?

Jeg husker fra hr. Glistrups og mine første møder, som jeg tænker på med stor glæde, fordi vi begge to havde meget ud af dem. Da advarede jeg hr. Glistrup mod at tro, at der ændredes en tøddel i dansk politik, fordi hr. Glistrup kom herind og sagde det samme, som han sagde ude på møderne. Jeg sagde: du kommer til at tale for en tom sal, der er ingen, der gider høre på sådan noget. Det ved man også. Folk er høflige, de går ikke ud. Pressen sidder og kigger og tæller, hvor mange der er, men der er ingen, der hører efter, når hr. Glistrup kører de vante toner ude fra vælgermøderne. Men ikke en eneste gang er hr. Glistrup kommet med saglige indlæg på detaljerede områder, hvor ikke alle har været lutter øre, fordi vi værdsætter den viden, som hr. Glistrup giver sig tid til, til trods for at han har meget andet at lave, at delagtiggøre os i herinde, og her ligger der utvivlsomt muligheder. Jeg har før i dag sagt, at jeg håber, at den omtalte fredagsklub kan fortsætte, fordi jeg er helt sikker på, at vi skal have den åbne måde at forhandle på. Men det sidste, der skete, var ikke i fredagsklubbens ånd. All right, det måtte gå sådan, men man må kunne komme videre.

Hr. Gert Petersen lagde ikke skjul på, at han direkte appellerede til hr. Glistrup og til fremskridtspartiet, når det gjaldt om at

styrte det, som man sådan i en gammeldags termonologi kalder den borgerlige regering. Man skyr altså ikke nogen midler, man skyr ikke nogen fra det sorte forlig, når det gælder om at vælte en regering. Det er forfærdeligt, når vi andre laver et eller andet sammen med hr. Glistrup og hans parti, men når det gælder om at opnå socialistisk folkepartis egne formål, kan man skam godt bruge hr. Glistrup og hans parti, som man vel selv betragter som den sorteste del af det sorteste forligs partnere. Det giver en lille fornemmelse af, hvor dyb den mening er, der ligger bagved, når man i flæng bruger ord som „sort“, „fascist“, „halvfascist“, „reaktionær“ osv. Det er talemåder, det er tågesnak, men all right, nu kom der altså en appel fra hr. Gert Petersen, men den kunne hr. Glistrup modstå. Når der enten nu eller engang senere på aftenen kommer en lignende appel fra hr. Knud Jespersen, er jeg sikker på, at den charme kan hr. Glistrup ikke modstå.

Jens Møller (KrF):

Det er med stor glæde, vi i kristeligt folkeparti konstaterer, at det ser ud til, at dette forslag kan blive vedtaget. Vi vil gerne sige det på den måde, at hvis det er rigtigt, som vi har forstået, at socialdemokratiet vil undlade at stemme imod, så vil vi være dem meget taknemlige, og det viser, at de er et ansvarligt parti.

Det, der for os er noget meget væsentligt i den skala, som vi nu skal snakke om, er, at maginalskatten nu bliver betydelig mindre. Det drejer sig om, at mens man i øjeblikket i det store indkomstspand mellem 49.000 kr. og op til 90.000 kr. skal betale 60 kr. i skat af hver 100 kr., man tjener ekstra, så bliver det efter det nye forslag et mindre beløb, der bliver tale om. Op til 50.000 kr. bliver det kun 39 kr., man skal betale i skat, og fra 50.000 til 90.000 kr. bliver det 53 kr., altså en betydelig lettelse. Det er det, der er så vigtigt og så væsentligt, for at vi igen kan få hjulene til at rulle, for at vi kan undgå arbejdsløshed, for at det igen kan betale sig at investere, så vi kan komme ind i en fremgangsperiode igen til afløsning af den nedgangsperiode, vi så længe har været inde i.

Vi havde gerne set, at det var blevet endnu større lettelser, men det havde så medført, at vi skulle have en momsforhøjel-